

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 28 de març del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Sr. Carles CRUZ MORATONES i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 10-06-2015 la representació processal del Sr. A.R. D'A. P., soci i administrador únic de la societat H., SAU, va interposar demanda a tramitar pel procediment ordinari en contra dels qui, segons exposava, li havien venut les 97,152% de les accions de la societat el 03-08-2007, és a dir :

- la societat P. I I., SA,
- la societat P., SA,
- el Sr. P. M.T. i
- el Sr. A. P. S.,

sol·licitant llur condemna, a parts iguals segons els percentatges de participació que disposaven a XXX SAU en el moment immediat anterior a la compravenda d'accions (24,288%), a satisfer-li l'import global corresponent a les despeses derivades de la causa civil número B-1272-1/2006, més totes aquelles inherents en la mateixa, més la totalitat de les costes judicials derivades del present procediment, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- Un cop tramitat el procediment segons les normes del procediment ordinari, el Tribunal de Batlles va dictar una primera sentència del 07-12-2016, estimant l'excepció de manca de legitimació activa aixecada pels defenents.

Però aquesta Sala, per Sentència del 29-06-2017, va estimar el primer motiu del recurs interposat per la representació processal del Sr. A. R.D'A.-P. contra la referida sentència, i revocar la mateixa, tot retornant les actuacions, per tal que, desestimada l'excepció de manca de legitimació activa, es pronunciï sobre el fons, el tot sense imposició de costes de cap de les dues instàncies.

III.- En data 03-10-2018, el Tribunal de Batlles va dictar una segona sentència decidint desestimar íntegrament la demanda.

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. A. R. D'A. P. demanant la seva revocació i que es dictés una altra estimant la demanda.

La representació processal dels defenents demana la desestimació del recurs i la confirmació de la resolució d'instància amb imposició al recurrent de les costes del present procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- ANTECEDENTS DE FET D'INTERÈS

EL DEUTE DEL PROCEDIMENT LABORAL

En les actuacions del procediment laboral núm. B-1272-1/2006, instades el 07-07-2006 pel Sr. E. S. M. contra la societat XXX, SA, el Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar sentència de data 24-01-2014, declarant la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la demanda en relació als havers laborals reclamats i va estimar substancialment la demanda condemnant la societat XXX, SA, a satisfer al primer una indemnització per desistiment justificat de la relació laboral per la suma global bruta de 40.619,32.-€, més els interessos legals des de la data de la contesta a la demanda i fins el dia del seu total pagament, a cotitzar prop de la CASS i a satisfer les costes processals causades inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Per sentència del 30-06-2014, aquesta Sala va desestimar el recurs d'apel·lació formulat per la societat XXX, SA, i confirmar la sentència d'instància, tot i condemnar la societat XXX, SA, a satisfer les costes judicials d'aquesta alçada, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

LA COMPRAVENDA D'ACCIONS

Mitjançant sengles escriptures de l'01 o del 03 d'agost del 2007 atorgades davant del Notari XXX, els quatre defenents van atorgar la venda de les seves accions de la societat XXX SA al Sr. R. qui les va comprar a cadascú pel preu acordat.

Les quatre escriptures comporten un apartat III que diu :

"La part venedora em lliura un document intitulat "XXX, S.A, ESTAT DE COMPTES A 30 DE JUNY DE 2007, que conté -segons manifesta- l'estat comptable de la societat "XXX, S.A". La part venedora manifesta que aquest document reflecteix fidedignament l'estat comptable de la societat. Protocol·litzo amb la present matriu una fotocòpia per mi autenticada de dit balanç (document protocol·litzat número 2). Així mateix, la part venedora manifesta que en el supòsit en què apareguessin passius ocults no contemplats en la documentació comptable que s'adjunta amb la present, aquests serien assumits per la part venedora en proporció a la seva respectiva participació en el capital social de "XXX, S.A". "

II.- El plantejament de la part actora era, bàsicament, que l'existència del plet laboral constitueix un passiu ocult del qual els seus venedors s'haurien de fer càrrec ja que tot i conèixer-lo no el van reflectir en l'estat financer adjuntat a la compravenda, mancament contractual agreujat pel fet que aquest deute correspon a una indemnització per desistiment justificat del 2006 quan el consell d'administració havia decidit al 2015 d'un comiat però que no es va dur a terme.

El tribunal d'instància, ha considerat que no es podia dir que el Sr. R. no conegués la reclamació laboral del Sr. S. i que per tant la reclamació derivada de la mateixa no es podia qualificar de passiu ocult.

Ha afegit que si, com ho pretén el Sr. R., el propòsit de la referida clàusula era relatiu al succés de la reclamació laboral, això s'havia de transcriure de forma clara en les clàusules assolides entre comprador i venedors.

III.- La part recurrent no accepta tals conclusions i considera que el Tribunal ha errat en l'apreciació i la valoració de la prova, i que no ha analitzat part d'aquesta.

Els greuges exposats en contra de la sentència d'instància són, de manera esquemàtica, que la clàusula que és l'objecte i origen de la demanda és clara i no interpretable com ho va fer el tribunal ; que l'import i el concepte reclamat no estan contemplats en la documentació comptable adjuntada i per tant són exigibles en aplicació de la clàusula ja que qualsevol passiu que no constés en els documents comptables, fos o no conegut pel Sr. R.,

esdevenia reclamable puix els venedors havien manifestat remetre una documentació reflectint fidedignament l'estat comptable de la societat ; que el tribunal no podia tampoc invertir la càrrega de la prova, fent suportar al comprador l'obligació de compensar la manca d'informació per part del venedor ; que la sentència no ha valorat l'actuació del Sr. B., que és l'únic testimoni que avala la tesi adversa, quan el mateix té una manifesta enemistat amb el Sr. R. i que no es pot tenir en compte el seu testimoniatge ; que el Sr. R. es va assabentar de l'existència del plet de forma ràpida i imprecisa just abans de firmar l'acte notarial i finalment que el tribunal no podia donar més força a unes declaracions ambigües que a un acte notarial preveient una circumstància concreta i que "*stipulatio non vitatur verbis superfluis*".

IV.- Però aquests arguments no ens poden portar a la revocació de la sentència d'instància.

Arribat a aquesta alçada, es veu que les parts defenen una interpretació diferent de la clàusula en qüestió, ja que la part agent sosté que el sol fet de no contemplar en el document comptable adjunt l'existència del plet laboral li permetria obtenir el rescabament del cost que el mateix ha provocat finalment, mentre que la part defenent argüeix que no només era suficient que el concepte no aparegués en el document sinó que s'ha de tractar d'un passiu ocult.

El tribunal avala aquesta darrera posició i ho compartim.

En efecte, és incontrovertit que el document financer protocol·litzat pel notari i adjuntat als instruments de compravenda no fa cap esment del plet judicial existint aleshores amb el Sr. S.

Però, no és cert que la literalitat de la clàusula hauria de portar automàticament a fer suportar als venedors tot deute no contemplat en l'estat financer sinó que el criteri determinant és que es tracti d'un passiu ocult.

La clàusula no es refereix solament al supòsit en què apareguessin passius no contemplats en la documentació comptable sinó al supòsit en què apareguessin passius **ocults** no contemplats en la documentació comptable.

En matèria d'interpretació dels contractes pels jutges el principi *In claris non fit interpretatio* impedeix al jutge desnaturar les clàusules clares, i en el present cas considerem que el tribunal no interpreta o desnatura la clàusula litigiosa sinó que l'ha aplicat en la seva literalitat.

Ara bé, com dèiem en la nostra sentència del TSJC 021/2017 29-06-2017, sense però pronunciar-nos sobre l'existència o no de passius ocults, els venedors d'aquests títols-valors es van comprometre a respondre en

proporció a la seva participació en el capital social pels passius ocults, com aquells que no constessin en els estats comptables protocol·litzats o no fossin coneguts per part de l'adquirent.

En efecte, l'ocult és l'amagat, que no queda manifest a la vista o al coneixement, val a dir el que el comprador no ha pogut tenir en compte al moment de decidir de comprar les accions per un preu determinat.

V.- I al respecte, s'ha de constatar que el plet laboral no era desconegut del comprador al moment de firmar, i per tant, si és clar que les seves conseqüències financeres eventuais eren ignorades de tots, no es pot qualificar el mateix de passiu ocult.

En efecte, en la seva confessió en judici, el Sr. R. va manifestar que "uns moments" abans de materialitzar la compravenda algú de H. el va informar de l'existència del plet. Va precisar que era per això i només per això que es va redactar la clàusula 3. Si bé considerem que no és versemblant que fou informat només "uns moments" abans i que no queda acreditat que la clàusula 3 fou inserida només per aquesta raó, donat que el Sr. R. reconeix que estava assabentat del plet al moment de firmar.

De la mateixa manera, en els correus del 12-01-2015 pels quals es va requerir als ara defenents de pagar es diu que *"en el moment en que vàreu vendre les accions de dita mercantil, ho féreu amb el compromís davant notari, d'assumir en el percentatge de la vostra participació, els passius ocults no contemplats a la documentació comptable de la societat esmentada.*

Aquesta consideració s'efectuà en base a que existia un judici laboral contra la mercantil, instat pel treballador E. S. M. en data 7 de juliol del 2006 i enregistrat sota el numero de causa B-1272- 1/2006."

Si bé no es pot considerar que la clàusula fou redactada amb l'únic propòsit d'oferir una garantia al comprador en relació a aquest plet, la mateixa constitueix un reconeixement clar que, al moment de firmar, sabia que existia el referit judici.

D'altra banda, ha quedat establert que la major part de les negociacions per la compra de les accions la duren a terme els qui li havien proposat el negoci, és a dir el Sr. C. i el Sr. B.

Ara bé, els mateixos eren directament involucrats en la gestió de l'empresa i van comprar una part minsa de les accions amb el Sr. R.

Per tant, és més probable que els mateixos, sobre tot el Sr. C. que qualifica com un amic en el seu escrit de demanda (i malgrat aquest senyor ha pretès de manera sorprenent durant el seu interrogatori que no es recordava si ell mateix o el Sr. B. havien advertit el Sr. R. del plet), el van informar degudament de l'existència del plet, en curs des de feia ja un any, al moment de la compravenda.

Sobre aquest aspecte de les coses, és cert que els plets, fins i tot de natura penal, existint entre el Sr. B. i el Sr. R. i/o la societat H. han de portar a valorar amb màxima cautela les manifestacions contundents del primer que hauria assabentat al Sr. R. de la realitat del plet i que aquest no quedava reflectida a l'estat financer però que el mateix ho va voler acceptar igualment.

No obstant això, al moment de la compravenda el conflicte no existia i fins i tot els dos es van associar. Per consegüent, queda més que versemblant que el Sr. B. el va informar del plet.

De tots aquests elements, trèiem la mateixa conclusió que el Tribunal de Batlles que no es pot dir que el Sr. R. no conegués la reclamació laboral del Sr. S.

Així les coses, a partir del moment on coneixia l'existència del plet i dels riscos que el mateix comportava del punt de vista financer, i si pretenia inscriure una garantia específica al respecte en l'acte de compravenda calia esmentar-ho de manera també específica en el contracte.

És en aquest sentit que s'ha d'entendre l'argument del tribunal d'instància que això s'havia de transcriure de forma clara en les clàusules assolides entre comprador i venedors.

VI.- Per tot l'exposat, no es pot donar lloc a la garantia contractual invocada. Per via de conseqüència, el recurs s'ha de desestimar íntegrament i la resolució d'instància s'ha de confirmar.

VII.- El fracàs del recurs justifica la imposició de les costes d'aquesta alçada a la part apel·lant.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. A. R. D'A. P. contra la sentència, de data 03-10-2018, que confirmem íntegrament.

IMPOSAR al Sr. A.R.D'A.P. les costes d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-